

Sarkad, 1881. március 21. – Sarkad, 1969. március 30.

Szegényparaszti családból származott. Igen fiatalon kezdett dolgozni, mint napszámos, a helyi uraságnál. Az első világháborúban a keleti fronton harcolt, majd fogságba esett. 1918 őszén került haza, kommunista tanokat vallva. 1919 februárjában bevásztották a sarkadi néptanácsba, a szociális ügyek intézését kapta feladatul. A Tanácsköztársaság alatt vöröskatonaként harcolt a bevonuló román csapatok ellen. A bukás után néhány napra becsukták. A két világháború közötti időben napszámbérből és a szülőktől örökölt kisgazdaság jövedelméből tartotta el a családját. Egyik kezdeményezője volt a sarkadi mezőgazdasági munkások politikai tudatosítására és gazdasági érdekvédelmére megszerveződött Földművelő Munkásegyletnek. Az egyletben kifejtett tevékenysége miatt a csendőrség állandóan figyelte, gyakran őrizetbe vette és bántalmazta. 1944 decemberében községe képviselőnek jelölte az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. Tagja lett a Magyar Kommunista Pártnak. Elnöke volt a sarkadi földigénylő bizottságnak, díszelnöke a helyi földmunkás-szakszervezetnek; részt vett a nemzeti bizottság munkájában. A két munkáspárt egyesülése után a Magyar Dolgozók Pártja helyi szervezetének elnöki tisztét töltötte be.